

Yansima

– nilgun-saraf · 19 Ocak 2010

yüzünün yansımısını
görüyorum
her yerde
her gece
dokunamıyorum
elimi uzatsam
gidecek gibi
gitme
kalsın
bir ona sahibim
elimde senden
bir o
kahkahaların kulaklarımda
gitmiyor
sesler beni bırakmıyor

ateş oldu...
kül oldu...
rüzgar uzaklara savurdu
sen gittin gideli
çerçeveler boş
odalar boş
yüreğim bomboş
sadece
seni bekleyen
biri var!

gidişini hatırlıyorum da
en hüzünlü sahnem
ağlamıştım
hıçkırıklara boğulmuştu düşlerim
gözyaşlarım kurudu şimdilerde
kana kana içim kanadı!
tükendim
beklemekten

aşkın son nefesi artık
aşk tükeniyor
gömelim sonsuzluğa
toprağa
belki bulur orada
iki beden
yalansız
sevgi dolu
ve yeniden filizlenir...

Nilgün Saraf
balaban Kent Şairleri